

بار دیگر: جنایت در فلسطین

بزرگوار، مافوق مردمی و امپریالیستی اش، از آنجا که میتواند به تشکیل یک دولت مستقل فلسطینی منجر شود، باید به نتیجه برسد. باید استقلال فلسطین اعلام شود و در سطح بین المللی برسمیت شناخته شود. تشکیل یک فلسطین مستقل اجازه میدهد معضلات اجتماعی اساسی تر، تضادهای طبقاتی، جدال چپ و راست و ترقی خواهی و ارتجاع در هر دو جامعه، بیش از پیش از زیر سایه مساله ملی خارج گردد و به پیش رانده شود. اجازه میدهد سیر تحولات اوضاع منطقه چهارچوبی سیاسی تر بخود بگیرد و فضا برای عمل مستقیم و موثر توده مردم و جنبشهای سیاسی آنها بازتر شود. تشبثات راست یهودی و اسلامی و نیروهای مرتجع قومپرست علیه صلح طلبی مردم باید خنثی بشود.

حزب کمونیست کارگری، دوشادوش همه انسانهای آزادیخواه جهان، جنایات دولت اسرائیل علیه مردم فلسطین و همدستی و همراهی آمریکا و غرب در این اعمال وحشیانه و ضد انسانی را قاطعانه محکوم میکند. به این توحش باید خاتمه داد.

حزب کمونیست کارگری ایران
۴ اکتبر ۲۰۰۰

سرزمین فجایع است. صلح خواست انکار ناپذیر توده مردم اسرائیل و فلسطین است. اما سرنوشت این مردم در هر دو سو بازپه جنگ قدرت میان دولتها و احزاب و گروههای ناسیونالیست و قوم پرست و مذهبی است. در یکسو یک کشور قومی-نژادی-مذهبی توسعه طلب و تجاوزگر قرار دارد که بیحقوقی و بی ارزشی مردم عرب را بر منشور هویت و موجودیت سیاسی خود حک کرده است. اگرچه مانع اصلی در برابر روند مذاکرات صلح کنونی فعلا جناح راست قدرتمند اسرائیل است، اما ارتجاع اسرائیل نه از راست شروع میشود و نه به راست ختم میشود. اسرائیل رسماً و بنا به تعریف یک نظام قومی و نژادی و ضد عرب است. گوشه مهمی از نبرد برای صلح در منطقه، مبارزه طبقه کارگر و جنبش کمونیستی در اسرائیل برای ایجاد یک نظام سکولار و غیر قومی و غیر مذهبی در این کشور است. این یک شرط حیاتی صلح واقعی و پایدار در خاورمیانه است.

در جبهه مقابل، کلمکسیون از نیروهای

ارتجاعی حکم میرانند. دولتهای مستبد در کشورهای عربی که سالها مساله فلسطین و شکاف میان اعراب و اسرائیل را دستمایه حفظ حاکمیت استبدادی و ارتجاعی خود بر مردم کشورهای خویش کرده اند. جریانات مرتجع اسلامی که تخم نفرت قومی و مذهبی میپاشند و بر نفرت سرمایه گذاری میکنند، و گروههای ناسیونالیست عرب که بعنوان نمایندگان خودگمارده مردم ستمدیده فلسطین در معاملات و مذاکرات جاری طرح تشکیل یک کشور اختناق زده عربی دیگر، یک عراق و مصر و اردن دیگر، را دنبال میکنند.

صلح واقعی در فلسطین فقط میتواند صلحی به رهبری آزادیخواهان در منطقه باشد. یک صلح چپ، صلحی که انترناسیونالیسم کارگر و انساندوستی و برابری طلبی عمیق مردم منطقه ضامن آن باشد. چنین صلحی بدون یک مقابله کارساز طبقاتی در هر دو کمپ، بدون تفوق سیاسی جدی افق چپ، در اسرائیل و در فلسطین و کشورهای عربی، حاصل نمیشود.

با این وجود، مذاکرات جاری صلح، با همه خصلت

تحصن موفقیت آمیز کارگران

فولاد اهواز برای دریافت حقوق معوقه

اعتماد نمیکند و تصمیم دارند به اشکال دیگری اعتراضات خود را ادامه دهند.

در هفته گذشته کارگران مجتمع صنعتی شباب در غرب کرمانشاه، کارگران کارخانه تخته سه لای ساری، کارکنان شهرداری اروندکنار آبادان و کارگران کارخانه های نساجی شماره ۲ و ۳ قائم شهر نیز با تجمع و تحصن در برابر ادارات دولتی

صفحه ۳

برای دریافت حقوق معوقه گسترش می یابد

کردند. بتدریج سایر قسمتها به این اعتراض پیوستند. با پافشاری و حرکت همبسته کارگران، دو روز پیش کتانی رئیس مجتمع قول داد که بدهی مجتمع به کارگران بابت طبقه بندی مشاغل را طی اقساط میپردازد. اما از آنجا که کتانی تاکنون چندین بار زیر قول و قرارهای خود زده است، کارگران به قول او

موقوفه آنها پرداخت شد، پایان یافت. اعتراض ۴۰۰۰ کارگر مجتمع فولاد برای اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و سایر خواستههای رفاهی همچنان ادامه دارد. از دو هفته قبل کارگران قسمت ذوب دست به اعتراض زدند و از رفتن به سالن غذاخوری و خوردن غذا خودداری

اعتراضات کارگری

۱۴۰ نفر از کارگران بخش تعمیر و نگهداری کوره ها در مجتمع صنعتی اهواز روز دوشنبه ۲ اکتبر در مقابل در ورودی مجتمع اجتماع کردند و خواهان پرداخت هفتاد روز حقوق معوقه خود شدند. تجمع کارگران از اول صبح شروع شد و تا ساعت چهار بعد از ظهر، بعد از اینکه حقوق

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

خرم آباد و "بلوغ" مجلس

مصطفی صابر
mosaber@yahoo.com

آزادی زندانیان سیاسی خودی!

سالها خفقان و سرکوب جمهوری اسلامی، که بقول خودشان اگر راهی را جمع بزنند چند برابر طرف مقابل خواهد بود، امروز در همان اوینی در بند هستند که احمد باطبی ها (البته در شرایطی به مراتب وحشتناکتر) حبس شده اند. این ها اعتراضشان به وجود زندانی سیاسی نبود. به نوع "خودی" و خواهان "اعاده حیثیت" از "اصلاح طلبان دربند" بودند. و اینها تازه جزو بخش های فعال و معترض دوم خرداد هستند. لابد اینگونه حرکات ترجمه عملی انتقاد ایشان از "آرامش فعال" و نمونه زنده نوع فعالیتی است که در مقابل آن پیشنهاد میکنند. جناح سربیکلا مانده دوم خرداد (بویژه دوم خردادی های خارج از قدرت نظیر طیف اکثریت) با تمام وجود برای چنین حرکتی هورا میکشد و به مردم ایران نوید میدهد که دوم خرداد علاوه بر وادادن در بالا یک چنین رشادتهایی از پایین هم به خرج میدهد. واقعا که ترجم بر انگیز اند. مردم و کمونیستها نه فقط برای آزاد کردن همه زندانیان سیاسی در بند جمهوری اسلامی قاطعانه مبارزه میکنند، بلکه با سرنگونی این رژیم و برپا کردن جامعه ای آزاد و برابر به خیلی از این حضرات شانس رها شدن از دنیای تنگ و رقت آورشان را اعطاء میکنند.

«ب» این روزها روزنامه ها و نشریات دوم خردادی از وضع "اصلاح طلبان دربند" خبر میدهند و اینکه تحت فشار هستند. در هفته گذشته اجتماعی از سوی دوم خردادی های منقد خط رسمی و مسلط این جریان، تحت عنوان "دفاع از حقوق طلایه داران اصلاحات" در دانشگاه شریف برگزار شد. سخنرانان ضمن انتقاد از استراتژی "آرامش فعال"، از وضعیت بلاتکلیف و یا فشارهای زندان بر کسانی چون گنجی، باقی، عبدالله نوری، شمس الواعظین و زیدآبادی سخن گفتند، به عملکرد قوه قضاییه اعتراض کردند و خواهان "اعاده حیثیت (!) از زندانیان سیاسی" شدند.

طبعاً رفتار جنایتکارانه جمهوری اسلامی در زندانها، غیر انسانی و محکوم است. اما این خانم ها و آقایان به اینکه هم اکنون هزاران نفر فعالین وقایع ۱۸ تیر، خلخال، آبادان، خرم آباد و اعتراضات مشابه، رهبران کارگری، کمیونستها و انقلابیون در زندان بسر میبرند، هرروز شکنجه میشوند، حکم های طولانی گرفته اند، مخفیانه اعدام میشوند و غیره، اعتراضی بر زبان نیاوردند. اعتراض آنها به این بود که چرا حضرات "اصلاح طلب" دوم خردادی این سربازان فداکار و صدیق جمهوری اسلامی در سرکوبهای سال ۶۰، کشتار انقلاب فرهنگی و خلاصه

تحکیم وحدت و اوباش جناح راست بود، دروغ بود. گرچه هنوز هم مقامات جمهوری اسلامی سعی بسیاری میکنند تا در گزارشهایشان تعداد دستگیر شدگان، تعداد شرکت کنندگان در تظاهرات های متعدد، شعارها و درجه رادیکالیسم مردم را قلم بگیرند و مسکوت بگذارند، اما هرچه بیشتر در باره خرم آباد حرف میزنند، نقش نیروی سوم یعنی مردم بویژه جوانان که علیه کل جمهوری اسلامی به میدان آمدند عیان تر میشود.

رای منفی مجلس اسلامی به وزیر پیشنهادی خاتمی برای وزارت پست و تلگراف و تلفن، سبب دلخوری خاتمی و بخش هایی از دوم خرداد شد. جناح راست شادی و هلهله اش را پنهان نکرد. کیهان از قول یک خواننده اش نوشت: ارگان سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی صراحتاً نوشته بود که خاتمی قادر به پشبرد اصلاحات نیست و حالا با رای ندادن به وزیر پیشنهادی خاتمی ترمز قطار دوم خرداد را کشیده اند تا خاتمی را از آن پیاده کنند. برخی نمایندگان به صراحت گفتند که میخواستند به خاتمی بگویند که حواسش باشد و سر خود تصمیم گیری نکند و با

بعد از چند هفته، خرم آباد همچنان در راس اخبار است. انتشار گزارشهای مختلف، برپایی جلسات متعدد، اظهار نظرهای گوناگون و یک دعوی تمام عیار دو جناح حول آن همچنان ادامه دارد. ظاهراً جمهوری اسلامی دنبال کسانی میگردد که باعث شدند "غائله خرم آباد" بوجود بیاید. جناح راست انگشت اتهام بسوی وزارت کشور و تحکیم وحدت نشانه میروید و آنها را به دادگاه و مجازات تهدید میکنند. وزارت کشور در دفاع از خود برای اولین بار رسماً اعلام میکنند که سپاه پاسداران و بسیج در سازماندهی گله های حزب الله دست داشته اند و ناگزیر میشود بگوید که "اشوب"های خیابانی بعد از خروج تحکیم وحدتی ها از شهر و بطور مشخص در اعتراض به تظاهراتی بسیجی ها و پاسداران لباس شخصی صورت گرفته و دامنه پیدا کرده است. هرچه هر دو طرف بیشتر توضیح میدهند بیشتر معلوم میشود که سناریوی ریاکارانه ای که روزهای اول نه فقط از جانب جناح های حاکم که دوم خرداد خارج کشور و رسانه های فارسی زبان هم دم گرفته شده بود که در آن وقایع خرم آباد محدود به دعوا بین

افغانستان و عراق و سومالی. این معضل زنانی است که با تحمل مشقات فراوان از آپارتاید وحشیانه جنسی و معضلات بیشمار موجود به آلمان گریخته اند. حزب کمونیست کارگری مصمم است که در این زمینه از همه امکانات برای حقوق انکار ناپذیر این انسانها استفاده کند. ما به همراه صدها و هزاران پناهنده به صف این مبارزه قدم گذاشته ایم و مصمم در مقابل دولت آلمان، دول اروپایی و سیاستهای ضد پناهندگی آنها باایستیم. حزب کمونیست کارگری ایران به محل توجه و نقطه امید صدها و هزاران پناهجویی تبدیل شده است که روزانه در آلمان و دیگر کشورها برای حقوق مسلم خود مبارزه میکنند. ما در جریان دو میتینگ آخر خود در برلین و سویکاو شاهد پیوستن دهها نفر

خود شاهد حمله وحشیانه نیروهای پلیس به دو خانواده لیبیایی در هایم پناهندگان بودند، نفرت شان را از پلیس و دولت آلمان بخاطر زیر پا گذاشتن حقوق اولیه انسانها اعلام کردند.

تلیخیص از انترناسیونال هفتگی

در دفاع از پناهجویان

مینا احدی

روزهای جمعه و شنبه ۲۹ و ۳۰ سپتامبر در برلین و سویکاو در آلمان، به فراخوان ما صدها نفر به خیابان آمدند و در دفاع از حقوق پناهندگان تظاهرات کردند. در برلین در مقابل پارلمان آلمان مردم به تحقیر و توهین مقامات دولتی، به رفتار سهل انگارانه و غیر انسانی ادارات نسبت به خود و سرنوشتشان، به جوابهای ردی مداوم افزایش یابنده و به دیپورت بیشمارانه پناهندگان به جهنم جمهوری اسلامی اعتراض کردند. در سویکاو مردمی که

در هر دو میتینگ نمایندگان سازمانهای مدافع حقوق پناهندگی و سازمانهای مترقی از کشورهای مختلف با این اعتراضات اعلام همبستگی کردند. سخنرانی نماینده یکی از سازمانهای آفریقایی مدافع پناهنده در مقابل پارلمان آلمان و در میتینگ ما موجی از احساسات انسانی را در بین تظاهرکنندگان برانگیخت گفت: "ما حقمان را گدایی نمیکنیم.

"راهی جز انقلاب باقی نمی ماند"

علی جوادی
ali_javadi@yahoo.com

عروج پدیده خاتمی شکل گرفته بود و توانسته بود چتری برای جنبش ملی - اسلامی فراهم کند، دچار چند پارگی شد. اکنون مسئله "رهبری" در این صف گشوده شده و موضوعیت پیدا کرده است. جریان طبرزدی در این صف در تلاش برای پر کردن این خلاء است. اخیرا با بیانیته تشکیل "جبهه دمکراتیک ملی" به میدان آمده است. در پی این تحولات اکنون دو صف در درون جنبش دوم خرداد برای رهبری جنبش ملی - اسلامی رو در روی هم قرار گرفته اند. کشمکش در صفوف این جنبش شتاب بیشتری بخود خواهد گرفت!

یکی از عواقب فوری موقعیت کنونج جنبش دوم خرداد چرخش به راست صفوف اصلی این جنبش است. معنای سیاست "آرامش فعال" فقط دعوت مردم به "آرامش" نیست. دعوت به "آرامش" جزء دائمی سیاست تاکتونی جبهه دوم خرداد بوده است. فلسفه وجودی این جنبش است. بخش اصلی این سیاست دعوت "فعال" به وحدت با "برادران راست خردگرا" و "رهبر" است. مهدی عسگری از جانب جبهه دوم خرداد از "برادران راست" میپرسد: "وحدت، آری یا نه؟" و هاشم آغاچری تنویسین مجاهدین انقلاب اسلامی جنبه دیگر این سیاست را چنین بیان میکنند: "اصلاح طلبان باید روابطشان را با رهبری نزدیک تر کنند." و اضافه میکنند: "از این به بعد هم بکشند که رهبری را نسبت به جریان اصلاح طلبی همسو کنند."

آیا نیروهای دوم خرداد قادر به نجات خود و رژیم و فرار از بن بست کنونی خواهند شد؟ آیا علیرغم وحدت با "برادران

راست" و یا "همسویی احتمالی" رهبر" قادر خواهند شد زنده از زیر آب سر بیرون آورند؟ هاشم آغاچری میگوید: "عده ای میگویند این کار بی فایده است و آخرش ما به بن بست میرسیم و راهی جز انقلاب باقی نمی ماند." واقعیتی است. "راهی جز انقلاب" نیست.

"نه بزرگ دوم خرداد"

محمد حسین ادیب در نشریه حیات نو با این مشاهده اقتصادی شروع میکند. "متوسط حقوق کارمندان در سال گذشته ۷۰ هزار تومان بوده است" و اضافه میکند اما "حداقل درآمد لازم یک خانواده ۵ نفری در سطح "متوسط پایین" ماهانه ۱۴۰ هزار تومان است." این یک مشاهده از واقعیت فلاکت بار موقعیت اقتصادی مردم در جامعه است. حال ببینید کارشناس دوم خردادی ما می خواهد چه نتیجه ای از این مشاهده بگیرد. آیا قرار است چاره ای برای این موقعیت خرد کننده توده های مردم بیاید؟ آیا قرار است پیشنهاد کند تا وضعیت حقوق و مزایای حقوق بگیران متناسب با نیازمندیهای زندگی انسانی یک خانوار تعیین گردد؟ آیا قرار است خواهان افزایش دستمزدها شود؟ خیر! برعکس. میگوید: "سطح توقع مردم با امکانات دولت تناسب ندارد و راه حل نیز به همین میزان ساده، صریح و روشن است. توقع مردم از دولت باید به نصف کاهش یابد." از قرار "شفافیت" و "صراحت" از ویژگی های نیروهای این جنبش است. باید "سطح توقع مردم" را کاهش داد؟ و بلافاصله میپرسد: "اما چگونه و با چه مکانیزمی میتوان سطح توقعات مردم از دولت را به نصف کاهش داد، و آیا مردم چنین کاهشی را بر نمی تابند؟ آیا سیاست سرکوب و دستگیری و ارباب کارایی خود را از دست داده است؟ آیا دیگر نمیتوان با توسل به لشکر اوباش سپاه و بسیج و ارتش و

ساواما "توقع مردم" را به "تصف کاهش داد"؟ جناح خاتمی معتقد است هرگونه دخالت مستقیم و آشکار دستگاه سرکوب منجر به جری تر شدن مردم و لاجرم برهم خوردن توازن قوای فعلی خواهد شد. حسین ادیب راه چاره را در دخالت مجلس "اصلاحات" میداند. می افزاید دولت "باید به مردم" نه های بزرگ بگوید و بهتر است این "نه" را مجلس به مردم بگوید و نه دولت. اما چگونه ایشان به صرافت این نقش برای مجلس رسیده است؟ چرا مجلس "اصلاحات" و نه دولت "اصلاحات"؟ میگوید: "ایجاد یک خط حائل بین دولت و مردم به نام مجلس مکانیزم مناسبی برای انتقال "نه" های بزرگ به جامعه است." اما شرط موفقیت مجلس در این ارتباط چیست؟ می افزاید: "هر اندازه این مجلس مردمی تر باشد و هر اندازه جامعه احساس کند ساخت مجلس به ساخت اجتماعی نزدیک تر است، مردم با قوت بیشتری به مجلس اعتماد میکنند و هر اندازه اعتماد عمومی به مجلس بیشتر باشد از شدت تنش اجتماعی برگرفته از کاهش خدمات دولتی کاسته خواهد شد." سیاستی گویاست. اما این آقا صرفا کارشناس مسائل مایکرو اقتصادی و لاجرم کوتاه مدت اقتصادی نیستند. نگاهی هم به مسائل و تصمیمات دراز مدت تر و استراتژیک دوم خرداد دارند. از اینرو به فکر مصافهای جناح خاتمی و جنبش دوم خرداد در سالهای آتی هستند! میگوید: "سیاستمداران به خاطر داشته باشند رییس قوه مجریه و مجلس در ۵ سال آینده باید به مردم "نه" های بزرگ بگویند، لذا هر جناحی که می خواهد فضای سیاسی را در اختیار داشته باشد باید برای گفتن "نه" های بزرگ به مردم آماده باشند."

به فلاکت کشاندن مردم جنایت است. وقتی در فردای سقوط و اضمحلال رژیم اسلامی سران این رژیم را به جرم جنایت برعلیه بشریت، بجرم اعدام و شکنجه مردم به پای میز محاکمه میکشاند، کسانی که چنین سرنوشت اقتصادی ای را برای مردم رقم میزنند را هم باید کنارشان بنشانند.

پس از حکم خامنه ای و کرنش خاتمی، جنبش دوم خرداد بسرعت در یک بحران سیاسی فرو رفت. مجلس "فتح" شده به یکباره بی خاصیت شد. قوه مجریه در یک چشم بهم زدن در اغمای سیاسی فرو رفت. برخی از نیروهای دوم خردادی از این بحران تحت عنوان "انسداد سیاسی" یاد کردند. اولین علائم این بن بست شکاف در میان نیروهای این جنبش بود. بخش اعظم این جنبش با دو قوه مقننه و مجریه رژیم اسلامی پرچمدار سیاست "آرامش فعال" شد. و عواقب "عبور از خاتمی" را به دوستان "دیروز" خود یاد آور شدند. گفتند عبور از خاتمی منجر به بحران و اغتشاش خواهد شد! متعاقبا برخی از دوستان "دیروز" از صف "اصلاح طلبان" کنار گذاشته شده و "استحاله طلب" لقب گرفتند. مهدی عسگری در "آفتاب یزد"

از صفحه ۱

کارگران فولاد

به دستمزدها و بن های پرداخت نشده خود اعتراض کردند. دستمزد هزاران کارگر شرکت سایبر واقع در جاده ایده - شهر کرد نیز حدود سه ماه است پرداخت نشده است. کارگران این مجتمع در ماههای گذشته مبارزات قدرتمندی برای دستمزدهای معوقه سازمان داده اند و هربار موفق شده اند بخشی از دستمزد خود را از شرکت بگیرند. اکنون نیز نارضایتی در میان کارگران این شرکت در حال گسترش است. صدها هزار کارگر ماهها و بعضا بیش از دو سال است دستمزد خود را دریافت نکرده اند. ابعاد این مساله مرتباً در حال افزایش است. بیکاری میلیونی و عدم پرداخت دستمزدها در کنار گرانی روزافزون کالاهای اساسی فلاکت بیسابقه ای را به میلیونها نفر

از خانواده های کارگری و اقشار زحمتکش جامعه تحمیل کرده است. زندگی بسیاری از کارگران متلاشی شده و با شروع مدارس دهههزار کودک از تحصیل محروم شده اند و دهههزار خانواده امکان تهیه لوازم ساده تحصیل کودکشان را نداشته اند. و این در حالی است که سود کارفرماها مرتباً افزایش یافته و هرماه صدها میلیون دلار صرف گله آخوند، نیروهای نظامی و انتظامی و دم و دستگاه سرکوب میشود. همین چند هفته پیش اعلام شد که جمهوری اسلامی تصمیم به گسترش نیروهای سرکوب گرفته و بودجه کلانی را به این امر اختصاص داده است. به میدان آمدن متحدانه طبقه کارگر و پیشروی سیاسی این طبقه شرط بهبود جدی در وضعیت اقتصادی کارگران است.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۳ مهر ۱۳۷۹ - ۴ اکتبر ۲۰۰۰

انترناسیونال هفتگی را در ایران
و خارج تکثیر و پخش کنید

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

رادیو انترناسیونال یکساله شد

نظرات سوسیالیستی دفاع میکند.

ما تلاش میکنیم که پرده ابهام و تحریفاتی که رسانه های دیگر روی مسائل میکشند را کنار بزنیم و حقایق را به مردم نشان دهیم. تلاش میکنیم که حقایقی که پشت مسائل سیاسی، اجتماعی و فرهنگی وجود دارد را بیرون بکشیم و بیان کنیم.

رادیو انترناسیونال به این معنی کاملاً با رادیوهای فارسی زبان موجود فرق میکند. رسانه های موجود یا به یک دولت معین وابسته اند و یا به خبرگزاریهای بزرگ بین المللی. اینها منافع کاملاً متفاوتی دارند. تحلیلها و تفسیرها و حتی گزارش های خبری که توسط این رسانه ها منعکس میشود تحت تاثیر این منافع است، و در جهت تحقق این منافع تهیه میشوند.

ما تلاش میکنیم که حقایق مسائل را بیرون بکشیم و عیان کنیم. منافع ما منافع مردم، منافع کارگران و هدف ما آزادی و برابری است. و برنامه های ما در جهت تامین این منافع و اهداف تهیه میشوند. تلاش ما در این یک سال در این جهت بوده است.

علی جوادی - تا چه اندازه فکر میکنید موفق بوده اید؟ مشکلات و موانعی که در مقابل کارتان بوده چیست؟

آذر ماجدی - اگر از مشکلات بخواهم شروع کنم، مشکل اصلی وقت کم رادیو است. این مساله از طرف بسیاری از شنوندگان هم مطرح شده است. شنوندگان بسیاری از ما خواسته اند که زمان پخش برنامه

نظرات سوسیالیستی دفاع میکند. ما تلاش میکنیم که پرده ابهام و تحریفاتی که رسانه های دیگر روی مسائل میکشند را کنار بزنیم و حقایق را به مردم نشان دهیم. تلاش میکنیم که حقایقی که پشت مسائل سیاسی، اجتماعی و فرهنگی وجود دارد را بیرون بکشیم و بیان کنیم.

نظرات سوسیالیستی دفاع میکند. ما تلاش میکنیم که پرده ابهام و تحریفاتی که رسانه های دیگر روی مسائل میکشند را کنار بزنیم و حقایق را به مردم نشان دهیم. تلاش میکنیم که حقایقی که پشت مسائل سیاسی، اجتماعی و فرهنگی وجود دارد را بیرون بکشیم و بیان کنیم.

نظرات سوسیالیستی دفاع میکند. ما تلاش میکنیم که پرده ابهام و تحریفاتی که رسانه های دیگر روی مسائل میکشند را کنار بزنیم و حقایق را به مردم نشان دهیم. تلاش میکنیم که حقایقی که پشت مسائل سیاسی، اجتماعی و فرهنگی وجود دارد را بیرون بکشیم و بیان کنیم.

بخش هایی از گفتگوی رادیو انترناسیونال با آذر ماجدی

علی جوادی - گفتگوی داریم با آذر ماجدی، مدیر رادیو انترناسیونال بمناسبت سالگرد رادیو. یک سال از شروع کار رادیو انترناسیونال میگذرد، این یکسال را چگونه ارزیابی میکنید؟

آذر ماجدی - بنظر من اولین سال کار رادیو انترناسیونال در مجموع موفقیت آمیز بوده است. رادیو انترناسیونال توانسته شنوندگان بسیار زیادی پیدا کند، و تماس های زیادی با شنوندگانش برقرار کرده است. ما موفق شدیم که یک رادیوی متفاوت، یک رادیوی آلترناتیو، یک رادیوی چپ، یک رادیوی سوسیالیستی را بمدت یکسال راه ببریم. توانستیم نظرات کاملاً متفاوتی از رادیوهای موجود را بیان کنیم و با استقبال گرم و وسیعی در میان مردم مواجه شویم.

علی جوادی - رادیو انترناسیونال تلاش میکند که چه سیاست ها و نقطه نظراتی را مطرح کند؟ سیاست عمومی و کلی رادیو انترناسیونال را چگونه توضیح میدهید؟

آذر ماجدی - اگر بخواهم خیلی خلاصه بیان کنم همان توضیحی که در معرفی رادیو انترناسیونال در اوایل کار رادیو عنوان میکردیم را اینجا تکرار میکنم: رادیو انترناسیونال یک رادیوی حقیقت جو است، صدای آزادی، صدای انسانیت، صدای کارگر است. رادیو انترناسیونال یک رادیوی چپ است و از

و با رادیوهای دیگر فرق دارد. از این زاویه هم اگر نگاه کنیم ما تا حد زیادی در کارمان موفق بوده ایم.

علی جوادی - چه انتظارات و توقعاتی از شنوندگان رادیو انترناسیونال دارید؟ آذر ماجدی - تماس بیشتر. دخالت بیشتر. ما هر روز در برنامه هایمان از مردم میخواهیم که با ما تماس بگیرند. میدانیم که هزینه تلفن از ایران بسیار بالاست، ضمناً متوجه هستیم که تماس با رادیوی ما ممکن است خطراتی را متوجه شنونده بکند، ما انتظار مکالمات طولانی نداریم، دوستان میتوانند به پیغامگیر ما زنگ بزنند و یک پیام یک یا دو دقیقه ای بگذارند. این تماس ها بما کمک میکند که تصویر روشن تری از انتظارات و نیازهای مردم پیدا کنیم. و بتوانیم خواسته های مردم را در برنامه هایمان منعکس کنیم. امکان ارسال فکس و ای میل هم البته وجود دارد.

علی جوادی - برنامه های آتی رادیو چه خواهد بود و آیا تغییری در برنامه ها پیش خواهد آمد؟ آذر ماجدی - همانطور که گفتم مدت پخش برنامه های ما بزودی به ۴۵ دقیقه افزایش پیدا میکند. برنامه ها از این زمان به دو بخش مسائل روز و بحث های تخصصی تر درباره مسائل مختلف سیاسی، اجتماعی و غیره تقسیم میشود. ما از مفسران و یا رهبران سیاسی دعوت میکنیم که در برنامه ما شرکت کنند و با آنها درباره مسائل بحث و گفتگو خواهیم داشت. بخش دوم برنامه ها به برنامه های کارگری، زنان، مارکسیسم، معرفی فعالیت احزاب، حقوق مدنی، مسائل فرهنگی و اجتماعی مختلف اختصاص پیدا میکند.

علی جوادی - شنوندگانی که با رادیو تماس میکنند دربارۀ رادیو چه نظری دارند؟ آذر ماجدی - اکثریت قریب به اتفاق آنها تعریف از رادیوست. دوستان زیادی گفته اند که از اینکه چنین رادیویی وجود دارد بسیار خوشحالند، رادیو را خیلی دوست دارند، حتی شنوندگانی بوده اند که برای ما نوشته اند که با شروع بکار رادیو انترناسیونال از تنهایی درآمدۀ اند، دوستانی گفته اند که چنان به رادیو خو گرفته اند که تا زمان پخش رادیو ساعت شماری میکنند، همگی بما میگویند که دستتان درد نکند، خسته نباشید. شنوندگانی میگویند که حقایقی

علی جوادی - شنوندگانی که با رادیو تماس میکنند دربارۀ رادیو چه نظری دارند؟ آذر ماجدی - اکثریت قریب به اتفاق آنها تعریف از رادیوست. دوستان زیادی گفته اند که از اینکه چنین رادیویی وجود دارد بسیار خوشحالند، رادیو را خیلی دوست دارند، حتی شنوندگانی بوده اند که برای ما نوشته اند که با شروع بکار رادیو انترناسیونال از تنهایی درآمدۀ اند، دوستانی گفته اند که چنان به رادیو خو گرفته اند که تا زمان پخش رادیو ساعت شماری میکنند، همگی بما میگویند که دستتان درد نکند، خسته نباشید. شنوندگانی میگویند که حقایقی

Website: www.haftegi.com

Email: haftegi@yahoo.com
 Fax: 0044-8701207768

Address:
 BM Box 8927
 London
 WC1N 3XX
 England

سایت های حزب و نهادهای نزدیک به حزب روی اینترنت

www.haftegi.com
www.wpiran.org
www.rowzane.com
www.hambastegi.org
www.iwsolidarity.com
www.medusa2000.com
www.marxsociety.com
www.kvwpiran.org

اصغر کریمی رئیس هیات دبیران 0044-771 4097928

آذر مدرسی دبیر تشکیلات خارج 0049-172 7823746

سازمان جوانان کمونیست:

بهروز مدرسی دبیر سازمان 0049172 295 7603

کمیته کردستان:

رحمان حسین زاده دبیر کمیته 0046-739 855 837

محمد آسنگران روابط عمومی 0049-177 569 2413

رادیو انترناسیونال را

روی اینترنت بشنوید

www.radio-international.org

به

انترناسیونال

هفتگی

کمک مالی

کنید!